

หมวด ๖

ว่าด้วย ปฏิจ্ঞสมุปาท ที่ตรัส
ในรูปของการปฏิบัติ

๒๓๓๕

กฎอภัยโทษ : หัวใจปฏิรูปบาท.

อิมฐิ สติ อิท โหติ
เมื่อสิ่งนี้ มี สิ่งนี้ ต่อมนี่
อิมฐุปปาทา อิท อุปุปชติ
เพราะความเกิดขึ้นแห่งสิ่งนี้ สิ่งนี้จึงเกิดขึ้น.

อิมฐิ อสติ อิท น โหติ
เมื่อสิ่งนี้ ไม่มี สิ่งนี้ ต่อมนี่
อิมฐุ นโรชา อิท นโรชติ
เพราะความดับไปแห่งสิ่งนี้ สิ่งนี้จึงดับไป.

(ข.น. ๑๑/๓๕๘/๓๖๐, นิทาน. ตี. ๑๖/๖๔/๑๕๕, ...)

๒๕๓๗

ลำดับเรื่องเฉพาะหมวด

สำหรับปฏิจจนสมุปาทจากพระโอบุ หมวดที่ ๖
ว่าด้วย ปฏิจจนสมุปาทที่ตรัสในรูปของการปฏิบัติ

(มี ๓๘ เรื่อง)

มีเรื่อง : คราวปฏิจจนสมุปาทเป็นเบื้องต้นแห่งพรหมจรรย์—ผู้ไม่รู้ปฏิจจนสมุปาทยังมีหน้าที่ต้องเกี่ยวแสวงหาคร—ผู้ไม่รู้ปฏิจจนสมุปาทยังมีหน้าที่ต้องหาการศึกษา—ผู้ไม่รู้ปฏิจจนสมุปาทยังมีหน้าที่ต้องบำเพ็ญโยคะ—ผู้ไม่รู้ปฏิจจนสมุปาทยังมีหน้าที่ต้องประกอบวัชระ—ผู้ไม่รู้ปฏิจจนสมุปาทยังมีหน้าที่ต้องบำเพ็ญอุสโสทธิ—ผู้ไม่รู้ปฏิจจนสมุปาทยังมีหน้าที่ต้องบำเพ็ญอัปปิภาวณ—ผู้ไม่รู้ปฏิจจนสมุปาทยังมีหน้าที่ต้องประกอบความเพียรเผากเลส—ผู้ไม่รู้ปฏิจจนสมุปาทยังมีหน้าที่ต้องประกอบวิริยะ—ผู้ไม่รู้ปฏิจจนสมุปาทยังมีหน้าที่ต้องประกอบการท้าว อันตคต—ผู้ไม่รู้ปฏิจจนสมุปาทยังมีหน้าที่ต้องอบรมสติ—ผู้ไม่รู้ปฏิจจนสมุปาทยังมีหน้าที่ต้องอบรมสัมปชัญญะ—ผู้ไม่รู้ปฏิจจนสมุปาทยังมีหน้าที่ต้องบำเพ็ญความไม่ประมาท—ทรงมุ่งหมายให้ปฏิจจนสมุปาทเป็นเบื้องต้นของการปฏิบัติ—การหลีกเร้นทำให้เข้าเนกการปฏิจจนสมุปาท—การคิดค้นปฏิจจนสมุปาทคือการเดินตามอริยวิถีก็มรรค—ปฏิบัติเพื่อการค้นปฏิจจนสมุปาทชื่อว่าปฏิบัติธรรม—สมควรแก่ธรรม—องค์ประกอบที่เป็นบุพเพศของการค้นแห่งปฏิจจนสมุปาท—ผัสสะก่อนนทานสภาวะส่วนมากของนันทะกรรม—ปฏิจจนสมุปาท แห่งการกำจัดอุปัทสนะเจริณูสนะฐาน—ปฏิจจนสมุปาทเพื่อสามัญญผลในปัจจุบัน—ปฏิจจนสมุปาทเป็นสิ่งที่ต้องเห็นด้วยญาณอันมีปัญญา—แต่การทำความเพียรในหัตถ์ก็ยังไม่พอปรารภ ขันธห้า—แม้สุขทุกข์ในกายในจิตเกิดขึ้นเพราะปรารภขันธห้า—ต้นเงื่อนของปฏิจจนสมุปาทละได้ด้วยความเห็นธรรมทั้งปวงว่าไม่ควรยึดมั่น—ต้นเงื่อน แห่งปฏิจจนสมุปาทละได้ด้วยเห็นอนิจจัง—เกิดดับในกรรมที่กั้นทางเกิดของปฏิจจนสมุปาท—การพิจารณาอันละเอียดในกายในใจการพิจารณาปฏิจจนสมุปาท—ธรรมปฏิบัติในรูปของปฏิจจนสมุปาทแห่งการละองค์สามคามฉัพพ—วิธีปฏิบัติต่อสสารสี่ในลักษณะที่เป็นปฏิจจนสมุปาท—บัญญัติห้ามขันธไมว่าจะเกิดเมื่อรู้เหตุนเวทนาในปฏิจจนสมุปาท—การพิจารณาความขมความวิมพิปฏิจจนสมุปาทเพราะเหตุว่า—อนุสัยไม่ว่าจะเกิดเมื่อรู้เหตุนเวทนาในปฏิจจนสมุปาท—ปฏิจจนสมุปาทสลายตัวเมื่อรู้แจ้งธรรมห้าอันเป็นเหตุแห่งอุปาทาน—ญาณวัตถุ ๔๔ ในปฏิจจนสมุปาทเพื่อความเห็นโลภะนั้น—ญาณวัตถุ ๑๑ ในปฏิจจนสมุปาทเพื่อความเห็นโลภะนั้น—การรู้ปฏิจจนสมุปาทไม่เกี่ยวกับกรรมบรรลุมกัญญาโดยอัตโนมัติ—ปฏิจจนสมุปาทรอบสัพพัญญูของเรา.